

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 145/2012-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosti JUDr. R. K., B., zastúpeného JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 2538/2012, sp. zn. Rvp 2539/2012, sp. zn. Rvp 2540/2012 a sp. zn. Rvp 2541/2012, ktorými namieta porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uzneseniami Okresného súdu Kežmarok č. k. 8 Er 683/2008-15 z 20. februára 2012, č. k. 8 Er 677/2008-14 z 20. februára 2012, č. k. 8 Er 437/2008-15 z 20. februára 2012 a č. k. 8 Er 439/2008-14 z 20. februára 2012, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti JUDr. R. K. vedené pod sp. zn. Rvp 2538/2012, sp. zn. Rvp 2539/2012, sp. zn. Rvp 2540/2012 a sp. zn. Rvp 2541/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 145/2012.

2. Sťažnosti JUDr. R. K. o d m i e t a ako podané zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 21. marca 2012 doručené sťažnosti JUDr. R. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vedené pod sp. zn. Rvp 2538/2012, sp. zn. Rvp 2539/2012, sp. zn. Rvp 2540/2012 a sp. zn. Rvp 2541/2012, ktorými namieta porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 14 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom a uzneseniami Okresného súdu Kežmarok (ďalej len „okresný súd“) č. k. 8 Er 683/2008-15 z 20. februára 2012, č. k. 8 Er 677/2008-14 z 20. februára 2012, č. k. 8 Er 437/2008-15 z 20. februára 2012 a č. k. 8 Er 439/2008-14 z 20. februára 2012 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“).

Sťažovateľ uviedol, že od 6. júna 2007 začal vykonávať exekučnú činnosť ako exekútor podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), a to aj pre obchodnú spoločnosť P., s. r. o., B., s ktorou bol v pracovnom pomere do 5. júna 2007.

Okresný súd vychádzajúc z nálezů ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 322/2010, ktorým judikoval, že táto skutočnosť je okolnosťou vylučujúcou sťažovateľa (exekútora) z vykonávania exekúcie podľa § 30 ods. 1 Exekučného poriadku, napadnutými rozhodnutiami ex offiō rozhodol o jeho vylúčení z vykonávania exekúcií.

Sťažovateľ tvrdí, že napadnutými rozhodnutiami a postupom okresného súdu došlo k zásahu do ním označených práv, preto žiada, aby ústavný súd vyslovil ich porušenie,

aby napadnuté uznesenia okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a aby sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie, ako aj náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

1. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkove spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2538/2012, sp. zn. Rvp 2539/2012, sp. zn. Rvp 2540/2012 a sp. zn. Rvp 2541/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľa a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie (bod 1 výroku uznesenia).

2. O analogických sťažnostiach sťažovateľa už ústavný súd rozhodol uzneseniami sp. zn. I. ÚS 480/2011, sp. zn. I. ÚS 491/2011 a inými, ktorých odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (z dôvodu podania zjavne neoprávnenou osobou) okrem iného odôvodnil tým, že súdny exekútor má pri výkone exekučnej činnosti postavenie verejného činiteľa. Preto ak exekútor vykonáva funkcie, ktoré by inak bol povinný vykonať štát, resp. súd, je pri výkone zverenej štátnej moci povinný rešpektovať a dbať na základné práva tých osôb, vo vzťahu ku ktorým prenesenú štátnu moc vykonáva; rovnako tak pre tieto osoby musí platiť rovnaký štandard ochrany ich základných práv ako v konaní pred súdmi. Súdny exekútor teda nemá aktívnu legitimáciu na podanie sťažnosti proti rozhodnutiu, ktorým ho súd vylúčil z vykonávania exekúcie, pre jeho pomer k účastníkovi konania (oprávnenému) v zmysle ustanovenia § 30 Exekučného poriadku. V takomto prípade je objektom rozhodovania o vylúčení a sám ako súčasť súdnej moci nie je nositeľom žiadnych základných práv, a to ani v záujme ochrany účastníka exekučného konania (oprávneného).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd sťažnosti sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podané zjavne neoprávnenou osobou (bod 2 výroku uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. apríla 2012